

ಕಾಡಿಯ ಕಥೆ

ಕೊನೆಯುಸಿರೆಳೆದ ಬಲಭೀಮನ ಆತ್ಮ ಉಸುರಿದ ಕಥೆಯಿದು

ನಾಗರಿಕ ಸಮಾಜದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಮೀಮಾಂಸೆ ಕಾಡು-ನಾಡುಗಳ ನಡುವಿನ ಗೆರೆ ಅಳಿಸುತ್ತಿದೆ. ಇದರ ಪರಿಣಾಮ, ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ನೆಮ್ಮದಿಯಿಂದ ವಾಸಿಸಬೇಕಾಗಿದ್ದ ಪ್ರಾಣಿಗಳು ಅಕಾಲಮರಣಕ್ಕೀಡಾಗುತ್ತಿವೆ. ಹೀಗೆ ದುರ್ಮರಣಕ್ಕೀಡಾದ ಕಾಡಿಯೊಂದರ ಆತ್ಮ ಹೇಳಿದ ಕಥೆ ಇಲ್ಲಿದೆ.

■ ಅವಿಲೇಶ್ ಚಿಪ್ಪಳಿ

ಮದ್ಯ ಪಶ್ಚಿಮಘಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಬರುವ ಸಾಗರದ ಉಳ್ಳೂರಿನಿಂದ ಶರಾವತಿ ಹಿನ್ನೀರಿನ ಅಂಬಾರಗೋಡ್ಲವರೆಗೆ ನನ್ನ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯಿದೆ. ಈಗ ಇಪ್ಪತ್ತು ಮೂವತ್ತು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ನಮಗೆ ಸರಾಗವಾಗಿ ಬದುಕಲು ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಕಾಡು ಇತ್ತಂತೆ. ರೈತರ ಜಮೀನಿಗಾಗಲೀ ಅಥವಾ ಮನುಷ್ಯರು ತಿರುಗಾಡುವ ಎಡೆಯಲ್ಲಾಗಲಿ ನಮ್ಮ ಗುಂಪು ತಿರುಗಾಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲವಂತೆ. ಅರಣ್ಯ, ಸೊಪ್ಪಿನಬೆಟ್ಟ, ಹುಲ್ಲುಗಾವಲು, ಗುಡ್ಡ, ಕಾನು, ಕುಮ್ಮಿ ಇತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸರ್ಕಾರದ ಬೆಂಬಲದಿಂದಲೇ ಮನುಷ್ಯರು ಆಕ್ರಮಿಸಿಕೊಂಡರಂತೆ. ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ನಮಗೆ ತಿನ್ನಲು ಹಲವು ರೀತಿಯ ಸೊಪ್ಪುಗಳು ಬೇಕು.

ಕೆಳಹಂತದಲ್ಲಿ ಸಿಗುವ ಸೊಪ್ಪಿನಕುಡಿಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ನಾವು ತಿನ್ನುತ್ತೇವೆ. ಶ್ರೀಗಂಧದ ಸೊಪ್ಪು ನಮಗೆ ಬಹಳ ಇಷ್ಟ. ಆದರೆ, ನಾವು ವಾಸಿಸುವ ಇಡೀ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಹುಡುಕಿದರೂ ಶ್ರೀಗಂಧದ ಗಿಡಗಳು ಸಿಗುವುದಿಲ್ಲ. ಗಂಧದ ಗುಡಿಯೆಂದು ಕರೆಯಲಾಗುವ ಕರ್ನಾಟಕದ ಪಶ್ಚಿಮಘಟ್ಟಗಳಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯುವ ಶ್ರೀಗಂಧದ ಗಿಡಗಳನ್ನು ಗಂಧಚೋರರು ನಿರ್ನಾಮ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಯಾವ ಗಿಡವನ್ನೂ ಬೀಜ ಬಿಡುವಷ್ಟು ದೊಡ್ಡದಾಗಲು ಕಳ್ಳರು ಬಿಡುವುದೇ ಇಲ್ಲ. ನಾನು ಹುಟ್ಟಿದ ಐದು ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಬಾರಿ ಬಿದಿರು ಮೇಳಿಯಿಂದ ಹೊರಗೆ ಚಾಚಿದ ಚಿಕ್ಕ ಶ್ರೀಗಂಧ